

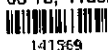
17.03.21 *Pracelnia* 17.03.2021 *KSWiP*
Ochronkowie KSWiP *Radu*

Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie
31-156 Kraków
Basztowa 22

Kraków, 2021-03-15

WN-II.1410.11.2021

Urząd Gminy Mogilany
2021-03-15, 4189/2021

URZĄD GMINY MOGILANY WPRZYMEŁO Kancelaria Ogólna	
15. 03. 2021	Rada Gminy Mogilany 32-031 Mogilany Rynek 2
Ilość załączników	.....
podpis	.....

INFORMACJA

Korespondencja wysłana z systemu EZD PUW

Dotyczy: BR.1510.2.2020.

Szanowni Państwo,

W załączeniu przesyłam pismo tut. organu nadzoru.

Załączniki:

1. Wystąpienie do Rady Gminy Mogilany.pdf

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2021-03-15T14:11:16.227Z

Podpis elektroniczny

Podpis elektroniczny
zweryfikowany w dniu *16.03.2021*
wynik weryfikacji:
~~ważny/nieważny/brak możliwości weryfikacji~~ *ważny*

MAŁOPOLSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI W KRAKOWIE
WYDZIAŁ PRAWNY I NADZORU

Znak sprawy:
WN-II.1410.11.2021

Rada Gminy Mogilany

Rynek 2
32-031 Mogilany

Dotyczy: BR.1510.2.2020.

W dniu 24 lutego 2021 r., do Wojewody Małopolskiego wpłynęła skarga radcy prawnego Macieja Molendy, reprezentującego Pana M: : F Przedmiotem tej skargi jest bezczynność Rady Gminy Mogilany w załatwieniu skargi z 17 lipca 2020 r. na bezczynność Wójta Gminy Mogilany w zakresie niewykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SAB/Kr 20/18.

Wobec powyższego, działając na podstawie art. 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego z dnia 14 czerwca 1960 r. (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), art. 88 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) oraz § 9 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków z dnia 8 stycznia 2002 r. (Dz. U. Nr 5, poz. 46) tut. organ nadzoru wystąpił do Rady Gminy Mogilany (pismem z 26 lutego 2021 r., znak: WN-II.1410.11.2021) z prośbą o nadesłanie całości dokumentacji, dotyczącej przedmiotowej sprawy, a w szczególności skargi z 17 lipca 2020 r. na bezczynność Wójta Gminy Mogilany w zakresie niewykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SAB/Kr 20/18 - w terminie do 8 marca 2021 roku.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Przewodniczący Rady Gminy Mogilany poinformował tut. organ nadzoru (pismem z 8 marca 2021 r., znak: BR.1510.2.2020), że – cyt.: „*akta sprawy dotyczące skargi z 17 lipca 2020 r. na bezczynność Wójta Gminy Mogilany w zakresie niewykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SAB/Kr 20/18 zostały wysłane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie w związku ze złożeniem przez skarżącego ponaglenia na niezłatwienie sprawy w terminie*”. Przewodniczący Rady Gminy Mogilany nie udzielił tut. organowi nadzoru żadnych dalszych wyjaśnień w przedmiotowej sprawie, zapytując jedynie o to w jakiej formie mają być one udzielone (a dokładnie przez kogo – przez niego czy przez całą Radę) i na jakiej podstawie prawnej.

Wobec powyższego tut. organ nadzoru zajął swoje stanowisko na podstawie twierdzeń przedstawionych przez skarżącego (Przewodniczący Rady Gminy Mogilany zamiast udzielić wyjaśnień wystąpił – w ostatnim dniu wyznaczonego terminu – z zapytaniem o takie kwestie jak podstawa prawna, wskazana zresztą w drugim akapicie pisma organu nadzoru z 26 lutego 2021 r., znak: WN-II.1410.11.2021, czy też kwestie właściwości do udzielenia wyjaśnień, która to materia prawna powinna być mu doskonale znana jako osobie sprawującej funkcję przewodniczącego rady gminy), jak też i posiadanych przez siebie informacji. Organ nadzoru zaznacza, że fakt braku podjęcia, przez Radę Gminy Mogilany, uchwały w sprawie załatwienia

skargi z 17 lipca 2020 r. na bezczynność Wójta Gminy Mogilany w zakresie niewykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SAB/Kr 20/18 jest mu znany z urzędu (uchwała w sprawie załatwienia takiej skargi nie wpłynęła do tut. organu nadzoru; uchwała Nr XXV/266/2021 Rady Gminy Mogilany z dnia 28 stycznia 2021 r. przedłuża jedynie po raz kolejny termin jej załatwienia – do 31 marca 2021 r.) a istota tej skargi, tj. fakt, że jej przedmiotem był zarzut niewykonania prawomocnego wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego wydaje się być bezsporna (nie kwestionuje tego także Przewodniczący Rady Gminy Mogilany, który w swym piśmie z 8 marca 2021 r., znak: BR.1510.2.2020 opisuje akta sprawy jako – cyt.: „*akta sprawy dotyczącej skargi z 17 lipca 2020 r. na bezczynność Wójta Gminy Mogilany w zakresie niewykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SAB/Kr 20/18*”).

Brak zatem szerszych wyjaśnień ze strony Rady Gminy Mogilany (na marginesie informuję, że z uwagi na fakt, iż wyjaśnienia nie stanowią sposobu załatwienia sprawy lecz zaliczają się do czynności materialno-technicznych tut. organ nadzoru dopuszcza również ich złożenie wyłącznie przez Przewodniczącego Rady Gminy Mogilany, a nie tylko przez cały organ jakim jest Rada Gminy Mogilany) nie został uznany za przeszkodę do załatwienia skargi opisanej na wstępie. Natomiast dalsze oczekiwanie przez tut. organ nadzoru na wyjaśnienia ze strony Rady Gminy Mogilany czy też jej Przewodniczącego mogłoby skutkować nieterminowym załatwieniem skargi przez tut. organ nadzoru. Jak zostało już to wykazane – zebrane w sprawie materiały (skarga wraz z załączoną dokumentacją, wiedza posiadana przez tut. organ nadzoru z urzędu, potwierdzenie przedmiotu skargi na Wójta Gminy Mogilany także przez Przewodniczącego Rady Gminy Mogilany) – uznane zostały za wystarczające do zajęcia stanowiska przez tut. organ nadzoru.

Po przanalizowaniu dostępnej dokumentacji tut. organ nadzoru stwierdził, że skarga na Radę Gminy Mogilany jest **zasadna** w zakresie w jakim dotyczy ona braku terminowego zajęcia stanowiska przez Radę, przy jednoczesnym stwierdzeniu, że Rada Gminy Mogilany nie posiada kompetencji do merytorycznego rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Mogilany i załatwienia jej jako zasadnej bądź bezzasadnej. Poniżej przedstawiam uzasadnienie niniejszego stanowiska:

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego niezakończoności skargi w ustawowym terminie należy stwierdzić, że zgodnie z art. 237 § 1 K.p.a. „*Organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca*”.

Postępowanie skargowe organ powinien prowadzić bez zbędnej zwłoki. Załatwienie skargi powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca (krótszy termin na zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi, wynoszący 14 dni, przewidziany został dla skarg wnoszonych albo przekazanych do załatwienia przez posłów na Sejm, senatorów i radnych – art. 237 § 2 K.p.a.).

Zgodnie z wymogami art. 237 § 3 K.p.a. organ zobowiązany jest do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

Przez załatwienie skargi w doktrynie rozumie się zarówno zwrot, odrzucenie, oddalenie, jak i wszystkie inne formy kwalifikacji. Zwrot, odrzucenie i oddalenie jest załatwieniem negatywnym, zaś wszelkie postacie kwalifikacji są załatwieniem pozytywnym (J. Lang, Struktura, s. 158, 164; tenże, Instytucja, s. 20). Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 20 marca 2013 r. (sygn. akt II SA/Sz 1313/12, źródło: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/66561A6678>) za odmowne załatwienie skargi przyjął następujące sytuacje: jej zwrot skarżącemu, przekazanie skargi zgodnie z właściwością, odrzucenie, oddalenie czy pozostawienie bez rozpoznania.

Nawet zatem jeżeli dany organ nie może zająć merytorycznego stanowiska w przedmiocie oceny zarzutów pod kątem ich zasadności czy też bezzasadności to i tak powinien załatwić skargę w ustawowym terminie – informując osobę wnoszącą skargę o swoim stanowisku.

W przypadku niezakończoności skargi w terminie określonym w art. 237 § 1 K.p.a. zastosowanie znajdują przepisy art. 36–38 K.p.a., gdyż zgodnie z treścią § 4 ww. przepisu „*W razie niezakończoności skargi w terminie określonym w § 1 stosuje się przepisy art. 36-38*”.

W myśl art. 36 K.p.a. „*§ 1. O każdym przypadku niezakończoności sprawy w terminie organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki, wskazując nowy termin załatwienia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia. § 2. Ten sam obowiązek ciąży na organie administracji publicznej również w przypadku zwłoki w załatwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu*”.

Z przytoczonych powyżej regulacji prawnych wynika jednoznacznie, że obowiązek załatwienia skargi w ciągu miesiąca nie jest obowiązkiem bezwzględnym. Jeżeli jednak jego dochowanie nie jest możliwe, wówczas organ musi zawiadomić skarżącego o tym fakcie, wskazując mu nowy termin załatwienia skargi i poinformować go o przyczynie niemożności terminowego załatwienia skargi.

Przyczyna ta powinna być obiektywnie uzasadniona, a nowy termin powinien być wyznaczony na możliwie bliską przyszłość, tak aby organ zastosował się do zasady szybkości postępowania, sformułowanej w art. 12 K.p.a.

Ewentualne tłumaczenie tak długotrwałego zajmowania stanowiska w sprawie skargi faktem przekazania tej skargi wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie nie mogłoby zostać uznane za usprawiedliwione (nic nie stało bowiem na przeszkodzie wytworzeniu kopii skargi na użytek Rady Gminy Mogilany).

Brak, do chwili obecnej, stanowiska Rady Gminy Mogilany w sprawie skargi z 17 lipca 2020 r. na bezczynność Wójta Gminy Mogilany w zakresie niewykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SAB/KR 20/18 uznany został za **rażąco przewlekłe** prowadzenie przez Radę postępowania w tej sprawie. Tym samym w tym aspekcie skarga uznana została za **zasadną**.

Tut. organ nadzoru stoi jednakże na stanowisku, że Rada Gminy Mogilany nie jest kompetentna do zajęcia merytorycznego stanowiska względem zarzutów stawianych pod adresem Wójta Gminy Mogilany i uznania ich za zasadne bądź za bezzasadne w postępowaniu skargowym. Stanowisko to wynika poniższych uwarunkowań prawnych:

Zgodnie z postanowieniami art. 229 pkt 3 K.p.a. – cyt.: „*Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności (...) wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy*”.

Prima facie wydaje się zatem oczywiste, że rady gmin mają kompetencję (czyli zarówno uprawnienie jak też i obowiązek) do rozpatrywania skarg na wójtów (burmistrzów lub prezydentów miast), dotyczących wszelakich aspektów ich działania, objętych przedmiotem skargi (stosownie do art. 227 K.p.a. – cyt.: „*Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw*” – katalog ten jest zatem bardzo obszerny; przedmiot skargi

wymieniony został zresztą jedynie przykładowo, co oznacza, że przedmiotem skargi mogą być także inne zarzuty).

Powyższe stwierdzenie prawdziwe jest jednak jedynie pozornie. Koniecznie należy bowiem zwrócić uwagę na sam początek brzmienia art. 229 K.p.a., który zaczyna się od słów – cyt.: *„Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg”*. Oznacza to tym samym, że jeżeli w danej sytuacji istnieje przepis szczególny, określający organ właściwy do rozpatrzenia skargi w sposób odmienny niż czyni to art. 229 K.p.a. to ten przepis szczególny mieć będzie pierwszeństwo przed regulacją ogólną jaką jest art. 229 K.p.a.

W tym miejscu należy koniecznie zwrócić uwagę na treść art. 240 k.p.a. – cyt.: *„Gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 3 § 1 i 2) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233–239 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy”*.

Przepis ten odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów art. 233 – 236 K.p.a., z których wynika, że postępowanie skargowe, prowadzone na zasadach określonych w Dziale VIII K.p.a. prowadzone może być jako odrębne, samodzielne postępowanie tylko w przypadku, gdy w sprawie nie jest prowadzone, ani też nie może być prowadzone postępowanie administracyjne jurysdykcyjne (czyli – upraszczając – takie, które kończy się wydaniem decyzji administracyjnej).

W tym miejscu warto nadmienić, że *„stosownie do postanowień art. 222 K.p.a. decydujące znaczenie ma treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna. Złożone pismo (zgłoszenie) w zależności od treści będzie kwalifikowane jako skarga, wniosek albo wadliwie zatytułowane pismo procesowe strony postępowania administracyjnego lub sądowego. Dokonywanie tej oceny musi odbywać się z uwzględnieniem postanowień art. 233-236 i 240 K.p.a. Wynik oceny (kwalifikacji) warunkuje dalsze czynności organu”* (tak też A. Matan w Komentarzu do art. 222 Kodeksu postępowania administracyjnego, opublikowano: LEX 2010).

Charakteryzując skargę, J. Starościak wskazywał, że *„musi ona odpowiadać jednocześnie dwóm warunkom. Po pierwsze, nie posiada cech środka prawnego uregulowanego w kodeksie postępowania administracyjnego lub procedurach szczególnych, po drugie, zawiera zarzut wadliwej działalności organu lub jego pracownika”* (por. J. Starościak (w:) E. Iserzon, J. Starościak, Komentarz, 1964, s. 241).

„Stanowi to pewne uproszczenie problemu. Skarga ma bowiem w istocie charakter uniwersalny. Może więc dotyczyć także wspomnianych sytuacji. Nie uruchomi jednak wówczas samoistnego, odrębnego postępowania skargowego, lecz zostanie potraktowana jako odpowiednio przysługujący wniosek czy żądanie” (tak też M. Jaśkowska w Komentarzu aktualizowanym do art. 227 K.p.a., opublikowano: LEX 2015).

Stosownie do postanowień art. 236 K.p.a. w przypadkach określonych w art. 233 i 234 organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie, a w przypadkach określonych w art. 235 - organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylecia lub zmiany.

Ww. przepis jasno stanowi, że jeżeli sprawa podlega rozpoznawaniu w trybie administracyjnym jurysdykcyjnym, to nie podlega ona równocześnie badaniu w trybie skargowym przez inny organ.

Zatem nieprawidłowe jest merytoryczne rozpatrywanie skarg na decyzje administracyjne w rozumieniu K.p.a. i oczekiwanie merytorycznego rozpatrywania ich, w trybie skargowym, przez organy właściwe do rozpatrywania skarg w rozumieniu Działu VIII K.p.a., a nie tylko przez właściwe organy I i II instancji. Organ „skargowe” nie są upoważnione do weryfikowania

prawidłowości wydawania decyzji administracyjnych, a podejmując takie działania – poprzez zamienne stosowanie trybu skargowego z administracyjnym jurysdykcyjnym - wykraczałyby poza zakres przyznaných im kompetencji.

Racjonalny ustawodawca nie przewidział, aby w jednej sprawie obywatel mógł występować do różnych organów, oczekując aż któryś z nich zajmie stanowisko, które będzie go być może w końcu satysfakcjonować.

Jak już zostało to powyżej wskazane, art. 240 stanowi, że **powyższe zasady stosować należy odpowiednio w przypadkach, gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej.**

„Treść pisma nazwanego skargą lub wniesionego w trybie skargowym podlega ocenie według przepisów właściwych dla sprawy, której dotyczy, a więc art. 28 oraz art. 61 § 3 i art. 63 § 2, gdy chodzi o postępowanie administracyjne, a według przepisów np. KPC – gdy jest to pozew lub wniosek. W przypadku takiej skargi nie powstaje właściwość organu do rozpatrzenia skargi w rozumieniu art. 229 lub 230, lecz właściwość tę ustala się stosownie do art. 236, a ściślej mówiąc – według przepisów o właściwości rzeczowej, instancyjnej i miejscowej obowiązujących w danej sprawie.” (tak też Borkowski/Adamiak w wyd. 17 Komentarza do art. 233 K.p.a., opublikowano: LEGALIS 2021).

Powyższe stanowisko prezentuje również doktryna – np. cytowani już Borkowski/Adamiak w wyd. 17 Komentarza do art. 240 K.p.a. (opublikowano: LEGALIS 2021), cyt.:

*„Przepis art. 240 odsyła do przepisów postępowań odrębnych tylko w odniesieniu do czynności procesowych wszczęcia postępowania, czynności procesowych stron i uczestników postępowania w jego toku, oraz – co chyba najdonioślsze – do zaskarżania wydawanych rozstrzygnięć (orzeczeń) oraz ich obalania, gdy są ostateczne lub prawomocne. Postępowanie skargowe nie może być bowiem konkurencyjne w stosunku do żadnej innej prawnie uregulowanej procedury stosowanej przed organami państwowymi lub społecznymi. Będzie to odesłanie do przepisów o postępowaniu administracyjnym szczególnym przed niektórymi organami administracji publicznej, a więc w sprawach podatkowych, w sprawach celnych czy w niektórych sprawach wykroczeń i **oczywiście przed wszystkimi sądami**”.*

Reasumując, sprawy dotyczące niewykonania wyroku sądu administracyjnego nie należą do kompetencji organów wskazanych w art. 229 K.p.a. i nie podlegają rozpatrywaniu w trybie określonym w Dziale VIII K.p.a. lecz uregulowane są w odrębnej procedurze – dokładnie w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.).

Art. 154 tej ustawy przewiduje następujący tryb postępowania w przypadku niewykonania wyroku sądowego:

§ 1. W razie niewykonania wyroku uwzględniającego skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania strona, po uprzednim pisemnym wezwaniu właściwego organu do wykonania wyroku lub załatwienia sprawy, może wnieść skargę w tym przedmiocie, żądając wymierzenia temu organowi grzywny.

§ 2. Sąd, w przypadku, o którym mowa w § 1, może ponadto orzec o istnieniu lub nieistnieniu uprawnienia lub obowiązku, jeżeli pozwala na to charakter sprawy oraz niebudzące uzasadnionych wątpliwości okoliczności jej stanu faktycznego i prawnego. Jednocześnie sąd stwierdza, czy bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

§ 3. Wykonanie wyroku lub załatwienie sprawy po wniesieniu skargi, o której mowa w § 1, nie stanowi podstawy do umorzenia postępowania lub oddalenia skargi.

§ 4. Osobie, która poniosła szkodę wskutek niewykonania orzeczenia sądu, służy roszczenie o odszkodowanie na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

§ 5. Odszkodowanie, o którym mowa w § 4, przysługuje od organu, który nie wykonał orzeczenia sądu. Jeżeli organ w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku o odszkodowanie nie wypłacił odszkodowania, uprawniony podmiot może wnieść powództwo do sądu powszechnego.

§ 6. Grzywnę, o której mowa w § 1, wymierza się do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów.

§ 7. Uwzględniając skargę sąd może przyznać od organu na rzecz skarżącego sumę pieniężną do wysokości połowy kwoty określonej w art. 154 § 6”

W ocenie tut. organu nadzoru – z uwagi na treść art. 240 K.p.a. - powyższa regulacja wyłącza tym samym postępowanie skargowe, o którym mowa w Dziale VIII K.p.a. i wyłącza właściwość organów wymienionych w art. 229 K.p.a.

Na celowość takiego rozwiązania wskazuje również uregulowanie zamieszczone w art. 170 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, które stanowi, że „Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe, a w przypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby”. Zgodnie z treścią tego zapisu organ rozpatrujący skargę w trybie Działu VIII K.p.a. nie mógłby mieć swobody oceny zarzutów skargowych, gdyż - w przypadku organów państwowych - musiałby i tak powtórzyć stanowisko sądu zajęte w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 154 p.p.s.a.; tym samym czyniłoby to postępowanie skargowe, odrębnie prowadzone przez organy państwowe, w istocie rzeczy bezprzedmiotowym.

Jednocześnie informuję, że przedmiotowe wystąpienie tut. organu nadzoru skierowane jest do Rady Gminy Mogilany, zatem zwracam się z prośbą o jego udostępnienie wszystkim radnym Rady Gminy Mogilany.

Z up. Wojewody Małopolskiego
mgr Artur Słowik
Radca Prawny
w Wydziale Prawnym i Nadzoru